

SAMENVATTING

105110 - Beroep tegen beweerd (in)direct onthouden promotie; vereenvoudigde behandeling; VO

Werkneemster stelt dat de beslissing van haar werkgever om haar geen uren in de bovenbouw toe te kennen, neerkomt op het direct of indirect onthouden van bevordering/promotie als bedoeld in art. 52 lid 1 onder c WVO.

Volgens vaste jurisprudentie van de Commissie dient onder het direct of indirect onthouden van promotie te worden verstaan de directe of indirecte weigering van de werkgever om de werknemer, die het maximum van de bij zijn functie behorende hoogste aanloopschaal heeft bereikt, te laten overgaan naar de bij die functie behorende maximumschaal. Dit is gebaseerd op de voorheen geldende rechtspositieregeling waarin het woord 'promotie' in die zin werd gebruikt. Indirecte weigering bestond eruit dat de werkgever weigerde mee te werken aan de realisering van de voorwaarden waaronder een docent overging naar de bij zijn functie behorende maximumschaal.

De beslissing tot de urenverdeling is derhalve geen voor beroep vatbare beslissing.

Beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

UITSpraak IN VEREENVoudIGDE BEHANDELING

in het geding tussen:

mevrouw A, wonende te B, appellante, hierna te noemen A

en

de Raad van Bestuur van de Vereniging C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever

gemachtigde: mevrouw mr. M. S. van Hien

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs heeft bij brief van 23 augustus 2011 het beroepschrift met bijlage van A van 14 juli 2011, aldaar ingekomen op 15 juli 2011, ter verdere behandeling doorgezonden aan de Commissie.

A richt haar beroep tegen de mondelinge mededeling van de rector van het E d.d. 1 juli 2011, inhoudende dat zij in het schooljaar 2011/2012 weer volledig in het tweedegraads gebied op het E werkzaam zal zijn.

A heeft het beroepschrift aangevuld bij brieven van 6 september, 7 september en 15 oktober 2011. De werkgever heeft op 6 oktober 2011 een verweerschrift ingediend, aangevuld op 11 oktober 2011.

2. DE FEITEN

De Voorzitter gaat op grond van de stukken uit van de volgende feiten.

A is in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang werkzaam als docent Duits op het E, locatie F, vallende onder het bevoegd gezag van OMO. A is benoemd als docent LB, docent onderbouw/VMBO.

Op de arbeidsovereenkomst is van toepassing de CAO OMO.

Omdat het verzoek van A om les te geven in het eerstegraadsgebied op het E niet door de werkgever werd ingewilligd, heeft zij zich op 12 december 2010 gewend tot de Commissie van Beroep Katholiek Voortgezet Onderwijs, bij welke commissie het bevoegd gezag destijds was aangesloten. Deze commissie heeft op 18 maart 2011 uitspraak gedaan en het beroep deels ongegrond, deels niet-ontvankelijk verklaard.

Na de mondelinge mededeling van de rector op 1 juli 2011 over de lessenverdeling 2011/2012 heeft A het onderhavige beroep ingesteld.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Volgens A is er sprake van een voor beroep vatbare beslissing omdat zij van mening is dat haar (in)direct promotie wordt onthouden. A maakt bezwaar tegen de urenverdeling voor het schooljaar 2011/2012. Door haar bewust de kans te ontnemen om in de bovenbouw les te geven en haar uitsluitend in te zetten in het tweedegraads gebied, kan zij als eerstegraadsdocent geen recht doen gelden op een LD-functie en maakt zij aldus geen kans op een financiële promotie. A stelt voorts dat de rector haar heeft toegezegd volgens anciënniteit de vrijkomende LD-functies toe te kennen; A is nu als eerste aan de beurt.

De werkgever voert daarentegen aan dat A op grond van de Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) en de CAO OMO geen beroep bij de Commissie kan instellen tegen de verdeling van uren en toekenning van werk. Het beroep van A dient dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard. Overigens verricht A haar werk, geheel conform haar arbeidsovereenkomst, in de onderbouw HAVO/WVO en in het VMBO. De werkgever is niet verplicht haar te benoemen in de functie van docent bovenbouw, docent LD. De werkgever is echter wel bereid om A te begeleiden en ondersteunen bij het solliciteren op een vacante functie van Docent LD op andere scholen van OMO.

4. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

Ingevolge artikel 10 van het reglement van de Commissie (bijlage C CAO BVE), kan de voorzitter onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is.

De Voorzitter heeft geoordeeld dat het beroep zich leent voor vereenvoudigde behandeling als bedoeld in artikel 10 van het reglement van de Commissie.

Artikel 52 lid 1 WVO alsmede artikel K1 lid 1 CAO OMO somt limitatief de beslissingen op waartegen een personeelslid van een instelling die is aangesloten bij de Commissie beroep kan instellen. A stelt dat sprake is van een beslissing tot het direct of indirect onthouden van bevordering.

In zoverre is de Commissie bevoegd het beroep in behandeling te nemen.

Volgens vaste jurisprudentie van de Commissie dient onder het direct of indirect onthouden van promotie te worden verstaan de directe of indirecte weigering van de werkgever om de werknemer, die het maximum van de bij zijn functie behorende hoogste aanloopschaal heeft bereikt, te laten overgaan naar de bij die functie behorende maximumschaal. Dit is gebaseerd op de oude rechtspositieregeling waarin het woord 'promotie' in die zin werd gebruikt. Indirecte weigering bestond eruit dat de werkgever weigerde mee te werken aan de realisering van de voorwaarden waaronder een docent overging naar de bij zijn functie behorende maximumschaal (die voorwaarden waren brede inzetbaarheid en nascholing). Hoewel de salarisregeling inmiddels is veranderd (functies

hebben nog maar één loonschaal en er wordt niet meer gewerkt met aanloop- en maximumschalen), is de beroepsgrond 'het direct of indirect onthouding van promotie' in wet noch cao geschrapt.

Aldus is de Voorzitter van oordeel dat de bestreden beslissing met betrekking tot de urenverdeling niet kan worden aangemerkt als het (in)direct onthouden van promotie. Nu er geen voor beroep vatbare beslissing voorhanden is, zal de Voorzitter het beroep niet-ontvankelijk verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Voorzitter het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Utrecht op 1 november 2011 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris

Tegen de uitspraak van de Voorzitter kan de werknemer op grond van artikel 10 lid 3 Reglement van de Commissie binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak aan haar is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed ondertekend geschrift.